Május 1-re készülnek Szeged új üzemében, a farostlemezgyárban

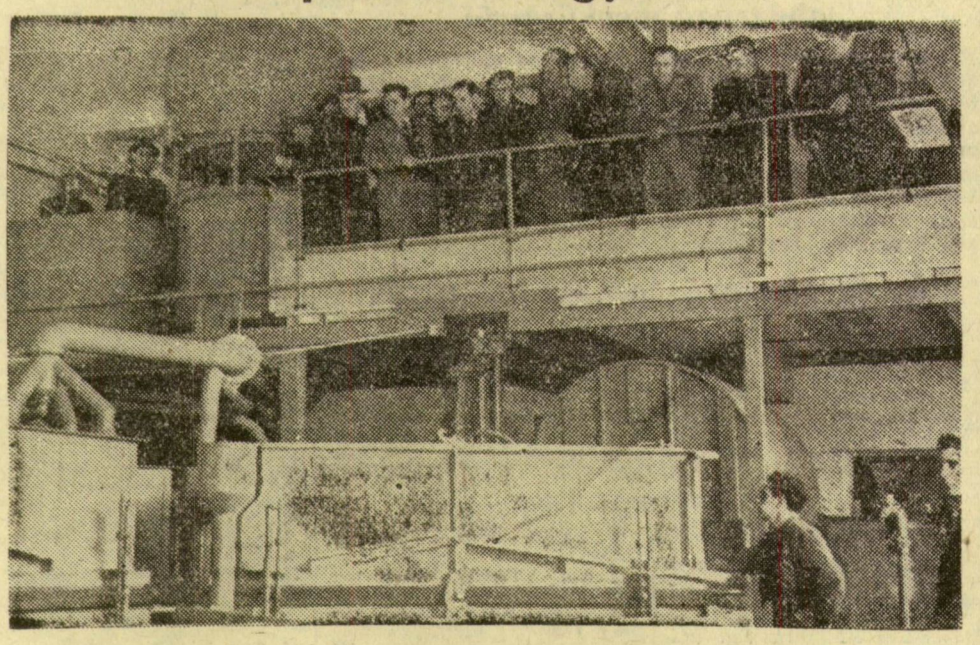

Liebmann Béla felvétele

Szegeden az ország első farostlemezgyára — mint lapunkban jelentettük — április 10-én, szombaton kezdte meg a munkát. Az új üzemben egyre szebb eredményekkel folyik a termelő munka. Persze, bizonyos idő kell ahhoz, hogy az új üzemben a rostlemez gyártással „felfejlődjenek". Most még „lépcsős tervvel" dolgoznak, s ezt nemcsak elérik, hanem túl is teljesítik. Egy műszakban hétfőn 21 rostlemezt készítettek, kedden 31-et, csütörtökön 42-őt, pénteken pedig 51-et. Az eredmény — május 1 méltó köszöntésére is készülve — napról napra nő. Május második felében már minden bizonnyal egy műszakban 150 rostlemezt készítenek.

Az új üzemben igen jó munkát végez Király Lajos főművezető, s tanítja a gépeknél dolgozó embereket, akiknek új még a munka. Encsei Ernő is igen jól dolgozik. Három nap alatt kedvvel, akarattal megtanulta a munkát a hidegprésnél.

Képünkön: a farostlemezgyár egyik gépegysége, a termelés megkezdésekor, az avató ünnepségen.

Befejeződött az országos villamosenergiaipari tanácskozás

Az országos villamosenergia-ipari tanácskozás szombaton folytatta munkáját.

Mekis József, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának póttagja, a Szakszervezetek Országos Tanácsának elnöke beszédet mondott.

— A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének nevében szeretettel üdvözlöm az országos villamosenergia-ipari tanácskozást — kezdte beszédét Mekis József, majd a továbbiak során hangoztatta:

A tanácskozásnak nagy jelentőséget ad az a tény, hogy *munkájához, a feladatok meghatározásához biztos iránytűként szolgál a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének március 4-i határozata, amely határozatot egész dolgozó népünk, s így az energiaipari dolgozók is nagy lelkesedéssel fogadtak.*

— A szocialista iparosítás szempontjából a villamosenergia ipar igen fontos, mondhatnánk döntő helyet foglal el. *Már a szovjet hatalom megszületésének pillanatában Lenin a villamosítás ügye felé fordult és az ő javaslatára és útmutatására dolgozták ki a villamosítás nagyszerű tervét.* Lenin a Szovjetek VIII. Összoroszországi Kongresszusán a következőket mondotta: *„Csak amikor az országot villamosítottuk, amikor az ipart, a mezőgazdaságot és a közlekedésügyet a modern nagyipar technikai alapjára helyeztük, csakis akkor győzünk majd véglegesen."*

— E tanácskozásnak éppen azért van nagy jelentősége, *mert meg kell határozni azt, hogyan tudja villamosenergia iparunk a legeredményesebben elősegíteni a szocializmus építését, dolgozó népünk anyagi és kulturális helyzetének javítását.*

Szövőgépek érkeztek az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalathoz

Az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalatnál ebben az évben tértek rá a szőnyeg és a bútorszövet tömeges gyártására. Vitus Gyula nyolctagú műszaki brigádja alakította át erre a célra a meglévő szövőgépeket. Ezeken az idén eddig csak bútorszövetből mintegy hetvenezer négyzetméter készült.

Most a gyárba tíz szövőgép érkezett, amelyeken bútorszövetet és ágyterítőket készítenek majd. A műszaki brigád tagjai vállalták, hogy — a szövőde egy részének átcsoportosítása után — május 1-re felszerelik az újonnan kapott gépeket. Segítségükkel, a választék bővítése mellett, negyedévenként csaknem tízezer négyzetméterrel növelik a bútorszövet mennyiségét.

Az államigazgatási és vállalati ügyvitel egyszerűsítése a dolgozó nép érdekeit szolgálja

A dolgozók életszínvonalának következetes emelése mindig fő célja volt és fő célja marad pártunk politikájának. Félreérthetetlenül erre mutatott rá az MDP III. kongresszusa, a Központi Vezetőség ez év márciusi határozata. Világosan látnunk kell azonban — erre is felhívta figyelmünket a márciusi határozat —, hogy az anyagi és kulturális igények fokozott kielégítésének nélkülözhetetlen feltétele a termelés szakadatlan emelkedése, a termelékenység növelése, az önköltség csökkentése, a szigorú takarékosság.

Szükségessé vált, a gazdaságosabb munkáért az államigazgatási és vállalati ügyvitel egyszerűsítése. Valamennyi dolgozó érdeke, hogy államigazgatásunk és a vállalati ügyvitel olcsóbban, egyszerűbben, jobban végezze feladatait.

A gazdaságosabb, olcsóbb, gyorsabb ügyintézés a dolgozók jobb életét segíti elő.

A papírtenger, a helytelen bürokratikus munkamódszer mind akadálya a szocialista építésnek, s hatalmas összegeket emészt fel az állam, a dolgozó nép kárára.

A Minisztertanács rendeletet hozott az államigazgatási és vállalati ügyvitel összerűsítése során elbocsátott dolgozók átmeneti nehézségeinek és elhelyezkedésüknek megkönnyítésére. A rendelet segítséget nyújt ahhoz, hogy sikerrel hajthassuk végre az államigazgatási és vállalati ügyvitel egyszerűsítését, a racionalizálást.

Szükséges minden üzemben, vállalatnál és államigazgatási szervnél felülvizsgálni, hogy milyen lehetőségek vannak az olcsóbb, egyszerűbb ügyviteli munkára is. Feladat, hogy munkahelyről-munkahelyre menve, megvizsgáljuk, mit lehet tenni a gazdaságosabb munkáért.

Az államigazgatási és vállalati ügyvitel egyszerűsítéséről szóló határozatok helyes megvalósításával évenként több mint 500 millió forintot takaríthat meg államunk.

Ha ehhez hozzátesszük, hogy az eddig improduktív munkát végzők nagy része ezentúl valóban érléket termelő munkát végez, s a racionalizálás helyes megvalósításával egyszerűsödik és meggyorsul az ügyintézés, akkor mindenki láthatja: mindez segíti a szocialista építést, az életszínvonal növekedését. A racionalizálás nemcsak azt jelenti, hogy számbelileg csökken az állami és vállalati ügyintéző apparátus, hanem ezzel együtt egyszerűsödik a munka is. A dolgozók segítsék javaslataikkal szüntelenül a gazdaságosabb munkát.

Hiba, hogy a felsőbb gazdasági szervek több esetben nem következetesen hajtják végre az ügyvitel egyszerűsítéséről szóló határozatokat,

sőt gátolják az alsóbb szervek összerűsítési javaslatait. A Szegedi Konzervgyárban például volt olyan helyes kezdeményezés, hogy a naplóbizonylati rendszer bevezetésével egy ember munkáját megtakarítsák. Ezt a javaslatot felterjesztették az üzem felsőbb szervei felé már hetekkel ezelőtt, de választ még máig sem kaptak. Az Ujszegedi Kender-Lenszövő felsőbb gazdasági szerveinek megállapítása szerint egy fővel lehet csökkenteni az improduktív munkaerők számát. A vállalat megállapítása szerint viszont 23 főt lehet termelő munkába irányítani. Vannak még olyan vállalatok is, mint például a Csongrádmegyei Terményforgalmi Vállalat, ahol a legutóbbi napokig semmit nem tettek az adminisztratív munkák egyszerűsítéséért.

Mindenütt van mód és lehetőség gazdaságosabb, észszerűbb munkára. Ezeket feltétlenül használjuk ki. A jobboldali, ellenséges elemek, akik szakmailag sem megfelelőek bizonyos mértékben a legutóbbi időkig előre törtek és igyekeztek a vállalatokhoz, intézményekhez befurakodni, pozíciókat biztosítani maguknak. Ezen a helyzeten úgy tudunk változtatni, ha mind politikailag, mind szakmailag erősítsük a vállalatokat, intézményeket.

Munkaalkalom bőven akad a mi országunkban. Szegeden is jónéhány üzem —, hogy csak néhányat említsünk — a Textilművek, Hajójavító, I. sz. Téglagyár munkásokat keres. Az építésben minden dolgos kézre szükség van. Igaz, nem könnyű egyik napról a másikra hozzászokni a munkapadhoz, a munkagépekhez annak, aki éveken át megszokta az adminisztratív munkakört.

A mi országunkban azonban soha annyi becsülete nem volt a fizikai munkának, mint most. S azok a becsületes dolgozók, akik megállták helyüket az irodáknál, helytállnak a fizikai munkában is.

Nem tagadjuk, hogy a racionalizálás során elbocsátott dolgozóknak egy, vagy több problémával, átmeneti nehézséggel kell megküzdeniök. A Minisztertanács rendelete jól gondoskodik arról, hogy segítse a nehézségek mielőbbi megszüntetését. A rendelet főbb intézkedéseiben szerepel, hogy az elbocsátott alkalmazottak a felmondási illetményen felül egy havi átlagkeresetüknek megfelelő összeget kapnak. Megkapják ezt azok is, akik munkabérük mellett nyugdíjat kaptak, vagy akik éppen a felmondás után kérik nyugdíjaztatásukat. A rendelet biztosítja, hogy a felmondás során egyéb hátrány se érje a dolgozókat. A felmondással nem szűnik meg a munkaviszony folytonossága abban az esetben, ha az illető dolgozó a munkaviszony megszűnésétől számított hat hónapon belül elhelyezkedik. Az elbocsátott alkalmazottak és igényjogosult családtagjaik — a táppénz kivételével — továbbra is részesülnek a betegségi biztosítás szolgáltatásaiban. Megkapják a családi pótlékot is addig, amíg ismét munkába nem állnak; legfeljebb azonban hat hónapig.

A rendelet gondoskodik arról, hogy bérkiegészítést kapjanak azok, akiket alacsonyabb alapbérrel járó alkalmazotti munkakörbe helyeznek. Ezek a dolgozók egyszeri bérkiegészítésként megkapják az áthelyezési megelőző hónapban elért átlagkeresetük és az új munkahelyen az első hónapban elért keresetük különbözetét. Abban az esetben, ha a dolgozót munkás munkakörbe helyezik, egyszeri bérkiegészítésként megkapja másfél havi átlagkeresetét.

Külön bérkiegészítést kapnak azok a dolgozók, akiket olyan munkakörbe helyeznek át, amelynek ellátásához betanulásra, vagy alapfokú szakképzésre van szükség.

A rendelkezés ezeken kívül sok más intézkedéssel könnyíti meg az elbocsátott, vagy áthelyezett dolgozók helyzetét.

A vállalatok, üzemek, hivatalok vezetőinek, a párt- és szakszervezeteiknek fontos feladatuk, hogy a párt- és a kormány határozatainak megfelelően nagy körültekintéssel, a dolgozók körülményeinek figyelembe vételével hajtsák végre az ügyvitel egyszerűsítését.

A leghelyesebben, körültekintő munkával legyünk az ügyvitel egyszerűsítéséért, amely az ország és népe érdekeit szolgálja.

Hétfőn kezdődik a „Rákosi Mátyás" középiskolai tanulmányi verseny második fordulója

A március elején megtartott „Rákosi Mátyás" középiskolai tanulmányi versenyen a szegedi középiskolák tanulói kiváló eredményt értek el. A bírálóbizottság ítélete alapján a következő szegedi tanulók kerültek be a második forduló döntőjébe:

MAGYARBÓL: Nagyfalusi Tibor, Feimer Ottmár, Wolner Iván, Vajtai István (Gimnázium), Belle Erzsébet (Tanítóképző), Pasitka Bálint, Várkonyi Andrea, Szász Gábor, Szentgyörgyi Katalin (Vegyipari Technikum), Gazsó Endre (Közg. Techn.), Fejér Judit, Pál Sándor (Gépipari Techn.), Benátski Sára (Építőipari Techn.).

TÖRTÉNELEM: Balló Éva, Ördögh Olga, Gulácsy Sára, Salgó Ágnes, Hollósi Mária, Petrina Ilona (Leánygimnázium), Ambrus L. Ferenc, Gaál Sándor, Molnár István, Schneller Vilmos (Fiúgimnázium).

MATEMATIKA: Csák József, Komjátszegi Lajos, Mohácsi Tivadar, Pasitka Bálint, Szász Gábor (Vegyipari Technikum), Szabó Katalin (Gépipari Technikum), Gulácsi Sarolta (Leánygimnázium).

FÖLDRAJZ: Sárközi Zoltán (Tanítóképző), Tóth Tibor, Ubrizsij Gábor (Gimnázium), Balló Éva, Mertz Ida, Bólyai Lenke, Balogh Róza (Leánygimn.).

FIZIKÁBÓL: Kilyénfalvi Béla, Madácsy László, Németh Károly, Weszelovszky Ferenc (Gimnázium), Benedek László, Kovács Mihály, Lajos Sándor, Prágai Attila, Szabó Katalin (Gépipari Technikum), Hevesi Jenő (Vegyipari Technikum).

OROSZ NYELV ÉS IRODALOMBÓL: Madácsy László, Barankay Tamás, Molnár Imre, Szalai Zoltán (Gimnázium), Istvánfy Ilona, Szilágyi Éva, Kakuszi Irén, Szendrei Etelka (Leánygimnázium), Pasitka Bálint, Szász Sándor, Karisz Gizella, Tápai Katalin (Vegyipari Technikum).

A verseny második fordulója hétfőn, 18-án délelőtt 10 órakor kezdődik Hódmezővásárhelyen.

---

kó bajusz felborzólódik, s különös pillantást vet a csendőrök előtt állingáló rongyosra. Aztán sebesen sugdos az egyik csendőr fülébe, mert ő volt a rangosabbik, éppen szakaszvezető.

A két csendőr és a kisbíró meghökkenten néz össze, aztán a szakaszvezető elkomorodik. Elveszi társától az iratokat, mindhármat nagykomolyan egymásba hajtja, s beteszi köpenye alá. Aztán megrántja vállán a puskaszíjat, és keményen rákiált a rongyos emberre.

— Előre!

S mennek némán vissza a faluba, s bent a községházán kisül, hogy az állomásról telefonáltak, a tehervonat egyik fékezője Vaskutacs előtt kiesett, bizonyos Szabó Mátyás, vagy esetleg kilökték a vonatból, s meg is halt. Táskájából hiányzik az elemózsia, pedig nem lehetett ideje megenni és meginni, mikor éppen az előző állomásról indult ki a vonat, s a kalauz is ott lépett szolgálatba. Egyébként a mozdonyvezető Bátahalom után egy rongyos embert látott leugrani az utolsó kocsiból. Ott volt a helye annak a halott fékezőnek.

MINDEZ ÉPPEN WLADIMIRRA talált, de annyira, hogy azon nyomban kapott két pofont, s minden jelenlévő hitte, hogy meggyilkolta a fékezőt. Aztán, hogy Wladimir rendre elmondott mindent, látták, hogy konok emberrel van dolguk. Bevitték a fáskamrába, s levétették vele a bakancsot. Bizony rossz állapotban voltak azok a lábbelik, a hólé is erősen tönkretette, meg a sok iromba folt rajta, mit Wladimir szerkesztett rá, nem tette szebbé. A kapcákat is ledobatták s akkor puskatussal mind leverték lábáról a körmöket. Azonban vérében fekve sem mondott más a rongyos ember, s ezért meztelenre vetkőztették, pusztán a jegyzőkönyv helyessége végett. Leöntötték hideg vízzel s hagyták hagy fagyjon rá. A halál ujjait érezte Wladimir motoszkálni bordái alatt s ahogy ott állt girhesen, széttiport lábbal a fagyon, bizony a világ összes asszonyai közül csak a szülő anyjának tetszett volna.

Azonban a jegyzőkönyvet Wladimir mégsem írta alá, a vallatást is abbahagyták, mert még sem akarták egészen elpusztítani. Wladimirnek a jegyzőkönyv mellett továbbra is kellett szerepelni.

Este lett, mire nagy keservesen a városba értek, sokszor elesett, el is ájult kétszer, borzasztóan fájt a körmök helye, csontot is törhettek ott biztosan. De mégis csak vége lett az útnak is, ami alatt a rongyos ember hetvenhétszer megszenvedte anyja szülőkínjait. Ugy kell neki, minek születik valaki rongyos embernek. Lám, aki csendőrnek születik már a pályában is meglátszik, hogy szuronyokat fog emelni a téli napban, s Kovács Wladimárokat fog kísérni egykor, gyilkosságtól gyanúsítva, Bátahalom és Vaskutacs között.

A városban lassan eligazodott az egész ügy. Nem telt bele két nap, s kiderült valami módon, nem tudni hogyan, de nem a csendőröknek jóvoltából, az igaz.

VALAKI JELENTKEZETT, aki elmondta, hogy ő a fékezőt éppen abban a pillanatban látta, mikor Vaskutacs előtt a kanyarban kinyílt fékezőbódé ajtaján kiesett. Majd azt is látta, hogy távolabb egy rongyos ember ment a töltésen s az emelkedőnél fellépett az immár üres fülkébe. Ugyanis ő városi villanyszerelő s többedmagával a földeken átvezető villanydrótokat kötözték össze, mert azokat itt ott széttépte a reggeli hóvihar. El is hitték neki, mert családos, rendes ember volt, a villamos társaság is jó bizonyítványt állított ki róla. Igy aztán Wladimirt harmadnap elengedték, s mire hazaért anyja is éppen akkor jött meg Batternaitól.

Nehéz tél volt ez mindenképpen. Wladimir sokáig nem tudott járni, az erős tüdőgyulladás pedig taszigálta a sír felé. Anyja kora hajnalban egy kis levest hagyott s éjfél felé jött csak meg, mert Batternai úr szerette, ha kevés pénzért sokat dolgoznak neki.

Azonban a rossz is lassan elkopik, s a tavaszi nap is lassan kibújik, a hideg napok függönyeiből, s így Wladimir is egy délután kiült az udvar végébe, ahol úgy laktak dologért, egy szekeres ember fészerében, aki a dolog mellé öt pengőt is kívánt a lakásért. Wladimir ült a napon és nem érezte fiatalságát. Reményei elszálltak a rettentő tél töprengései azt mondták, hogy az ő útja sehová sem visz. Keveset ismert a világból, de az ő helyét a legutolsónak látta abban is. Egy favágó, akinek anyja idegen, s tetejében árva is, a legutolsó ember volt akkor Vaskutacson. Azonban élni csak kellett s dolgozott is azt, amit lehet. Alkalmi munkákból segített életének a vergődésben s nem hallotta ezután fütyürészni senki. A csendőröket pedig annyira kerülte, hogy ha elmenni látta őket a kerítésen túl, aznap ki nem tette a lábát.

NÉHA ESZÉBE JUTOTT, úgy dolog közben, az utazás meg a vasutas-táska, a bennevalókkal, ilyenkor meleg hullám borította el s újra érezte szájában a friss fehérkenyér és szárazkolbász ízét, nemkülönben a jóféle pálinka erejét. Micsoda boldogsága lehet annak, gondolta ilyenkor, aki mindennap ilyet reggelizhet. De minden áldott nap. S ebédre még különbeket. S ilyenkor olyat csapott a fára, hogy abban még a görcs is menten kettéshasadt.